

har hørt derom, er der forbunden ikke saa lidt Ulempe med Husmandsrejser. Det er jo vel muligt, at man tager vel mange med paa Rejsten. Man skal dog for at kunne nyde Gavn af en saadan Rejse haade kunne se og høre; det er ikke sagt, at alle Husmænd forstaa det. Det er ogsaa muligt, at de gaa vel meget i for stor Flok, saa at den enkelte ikke faar den Bejlighed til at lære, som han skulde have; men, som sagt, jeg tør ikke udtale mig om disse Forhold, og det er ingen Dom fra min Side, naar jeg fremhæver dette, men jeg rejser kun Spørgsmaalet, og over for denne store Forøgelse af Bevillingen vil jeg blot tillade mig at minde om, at der for Ministeriet ikke foreligger Oplysning til Beparelse af disse Spørgsmaal. Jeg ved, at den jydsk Fællesforening er i Færd med at samle saadanne Oplysninger. Den Bevilling, vi fik sidste Aar, skulde jo ogsaa nærmest gaa i den Retning; men Oplysningen er ikke kommen frem endnu. Jeg kan derfor overfor det Forslag, som her er stillet, for mit Bedkommende ikke sige andet, end at jeg ikke kan indtage nogen særlig Stilling dertil. Jeg maa afvente, hvorledes dets Gang bliver fremdeles; men jeg haaber ikke, at det høje Ting misforstaaer mig; derfor er min Sympati for Husmændenes Sag ikke mindre.

Uden for Betænkningen er der af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) stillet et Forslag om at forhøje Bevillingen til Hovedstyrningens Fremme fra 23,500 Kr. til 25,000 Kr. Han fremhævede, at han vilde søge herved at tilvejebringe en ligeligere Fordeling af Beløbet. Jeg skal erkende, at saaledes som han foreslaar Beløbet fordelt, bliver det matematisk talt mere ligeligt. Men det er jo et Spørgsmaal, om den Ligelighed er berettiget. Saaledes, som Sagen foreligger, gives den største Del af Bevillingen til det kongelige danske Haveselskab, som har været til — ja, jeg ved næppe hvor længe — fra Begyndelsen af Aarhundredet eller maaste længere, som i ethvert Tilfælde har bestaaet og virket, og virket godt i en meget lang Aarrække, førend der var Tale om Dannelsen af det jydsk Haveselskab og ligeledes selvsølgelig af Stifternes Forening, der er kommet i de seneste Aar. Nu har det bestaaende jo en vis Magt, og det vilde dog være underligt, om vi, efter at den jydsk Havesforening og Stifternes Forening er dannet ved privat Initiativ og har virket i en Aarrække, vilde give os til at slaas Bevillingen af det gamle danske Haveselskab i Stykker og dele den ud til andre. Jeg tror heller ikke, at det er

skal tænke paa, at det ogsaa selv kan blive gammelt en Gang. Det kunde være, at der kommer den Tid, da det selv faar Kontur-renter og ikke vil blive glad ved at faa sin Bevilling slaet i Stykker, for at den kan blive delt ud til andre. Smidlertid, selve Tanken deri, at se at læmpe lidt ved dette Forhold efterhaanden, er ikke Indenrigsministeriet fremmed, vi have netop i Aar søgt at oversføre 600 Kr. fra det danske Haveselskab til Syberne, for at de kunde anvende dem. Det er altsaa ikke Tanken i dens læmpelige Form, jeg har noget imod, men det er den hovedfulds Gennemførelse af Tanken, som jeg synes, det ærede Medlem er inde paa. Sagen skal jeg imidlertid med Fornøjelse tage under nærmere Overvejelse i Fremtiden, og dermed er vistnok det ærede Medlem tilfreds, saa vidt jeg forstod ham.

Uden for Betænkningen har fremdeles det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) tilligemed det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Kr. Jensen) stillet Forslag om, at Bevillingen til Konsulenterne Segelcke, Boas og Rosstrup skulle udgaa. Jeg kunde tænke mig, hvis her var Tale om en ny Bevilling, at der saa kunde rejse sig Betænkelse ved den. Naar Staten ellers er inde paa at organisere sin Konsulentvirksomhed paa Landbrugets Omraade, saaledes som sket er, kunde man sige, at det er bedst at koncentrere Virksomheden der, og at man stillede sig mindre velvillig over for særlige Konsulenter, som altsaa stode uden for den almindelige Ordning. Jeg tror dog ikke, at det er rigtigt, fordi her foreligger et helt forfælsket Omraade for Konsulentvirksomheden. Forfælsket er, om jeg maa udtrykke mig kort, den mellem de praktiske og videnskabelige Konsulenter. Jeg kunde imidlertid tænke mig et saadant Arrangement fremsat. Men ganske anderledes forekommer det mig at være, naar man som nu staar over for en Konsulentvirksomhed, der her er udøvet gennem en lang Aarrække, og jeg er sikker paa at faa Tilslutning, naar jeg siger, at den er udøvet til stor Nytte for Landbruget. Professor Segelckes Virksomhed har bestaaet siden 1880—81, Lektor Rosstrups siden 1884—85, medens Tidrummet for Lektor Boas' Bedkommende er mindre, nemlig fra 1890—91. Der er i alt Fald til mig kommet mange anerkendende Udtalelser om den store Betydning, som denne konsultatoriske Virksomhed, det, at Udbyttet af disse Mænds videnskabelige Arbejder saaledes træder ind i det daglige Landbrug og stiller sig til dets Tjeneste, har. Jeg tror, at denne Virksomhed har arbejdet sig fast, og at den vilde